

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE SLOVENIJE O IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Slovenije o izručenju, potpisan 15. aprila 2011. godine, na Brdu kod Kranja, u originalu na srpskom i slovenačkom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora između Republike Srbije i Republike Slovenije o izručenju u originalu na srpskom jeziku glasi:

UGOVOR

IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE SLOVENIJE O IZRUČENJU

Republika Srbija i Republika Slovenija (u daljem tekstu: države ugovornice), u želji da učvrste i unaprede međusobnu saradnju u stvarima izručenja, dogovorili su se da zaključe ovaj ugovor.

Obaveza izručenja

Član 1.

Države ugovornice se obavezuju da će pod uslovima predviđenim ovim ugovorom, na molbu, izručivati jedna drugoj lica koja se u državi koja traži izručenje (u daljem tekstu: država molilja) gone zbog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora ili mere bezbednosti, odnosno vaspitne mere.

Način komuniciranja

Član 2.

(1) Nadležni organi država ugovornica kod primene ovog ugovora komuniciraju pismenim putem, i to sa strane Republike Srbije preko Ministarstva pravde Republike Srbije i sa strane Republike Slovenije preko Ministarstva za pravosuđe Republike Slovenije.

(2) Diplomatski put opštenja ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) U hitnim slučajevima, nadležni organi država ugovornica mogu da dostavljaju molbe i obaveštenja, prema ovom ugovoru, preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Jezik i legalizacija

Član 3.

(1) Molba i dokumentacija koje treba dostaviti prema odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na službenom jeziku i pismu države molilje, uz prepis na latiničnom pismu. Prevod na jezik države ugovornice od koje se traži izručenje (u daljem tekstu: zamoljena država) ne prilaže se.

(2) Ako su prilozi, odnosno dokumentacija uz molbu nastali pre stupanja na snagu ovog ugovora, dostavljajuće se i prepis na latiničnom pismu, ako je to moguće.

(3) Legalizacija isprava iz stava (1) ovog člana nije potrebna.

Dokumentacija

Član 4.

Uz molbu za izručenje država molilja treba da priloži:

1. sredstava za utvrđivanje istovetnosti lica čije se izručenje traži, (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl);
2. uverenje ili druge podatke o državljanstvu lica čije se izručenje traži;

3. presudu ili odluku o pritvoru ili koji drugi akt jednak ovoj odluci, u izvorniku ili overenom prepisu, u kome mora biti naznačeno ime i prezime lice čije se izručenje traži i ostali podaci potrebni za utvrđivanje njegove istovetnosti, opis dela, zakonski naziv krivičnog dela i dokazi za osnovanu sumnju;

4. izvod odredaba iz krivičnog zakona koje će se primeniti ili su primenjene prema licu čije se izručenje traži zbog dela povodom koga se traži izručenje;

5. podatke o dužini krivične sankcije koju osuđeno lice treba da izdrži.

Član 5.

Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država molilja nedovoljni, zamoljena država može da zatraži dopunska obaveštenja i dokumentaciju i da odredi rok za njihovo dostavljanje.

Član 6.

Ako država molilja u roku određenom u skladu sa članom 5. ovog ugovora ne dostavi dopunske podatke i dokumentaciju, zamoljena država će odmah obustaviti postupak izručenja i lice čije se izručenje traži pustiće na slobodu.

Krivična dela za koja se dozvoljava izručenje

Član 7.

(1) Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvolice se samo za krivična dela za koja je, kako prema pravu države molilje, tako i prema pravu zamoljene države, propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine ili se može izreći mera bezbednosti, odnosno vaspitna mera u trajanju dužem od jedne godine.

(2) Izručenje radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora ili mere bezbednosti, odnosno vaspitne mere, dozvolice se za krivična dela koja su kažnjiva prema pravu obe države ugovornice i ako trajanje kazne zatvora ili mere bezbednosti, odnosno vaspitne mere, ili njihov ostatak koji treba da se izvrši, iznosi najmanje četiri meseca.

(3) Ako se molba za izručenje odnosi na više krivičnih dela, koja su po zakonu države molilje kao i po zakonu zamoljene države kažnjiva kaznom zatvora ili merom bezbednosti, odnosno vaspitnom merom, ali neka od njih ne ispunjavaju uslove u pogledu visine krivične sankcije propisane u st. (1) i (2) ovog člana, izručenje se može dozvoliti i za ta krivična dela.

Odbijanje izručenja

Član 8.

(1) Neće se odobriti izručenje:

1. lica koje je na dan odlučivanja o molbi za izručenje državljanin zamoljene države;

2. lica bez državljanstva sa stalnim prebivalištem na teritoriji zamoljene države;

3. lica koje uživa pravo azila na teritoriji zamoljene države;

4. ako se izručenje traži zbog dela koje je po mišljenju zamoljene države političko krivično delo ili delo povezano sa takvim krivičnim delom ili se radi o krivičnom delu koje se sastoji isključivo u povredi vojnih dužnosti;

5. ako je krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije zastarelo prema pravu jedne od država ugovornica;

6. ako delo zbog kojeg se traži izručenje, nije krivično delo prema zakonu zamoljene države;

7. ako je lice čije se izručenje traži zbog istog dela već bilo pravosnažno osuđeno ili oslobođeno ili je protiv njega krivični postupak pravosnažno obustavljen ili je optužba protiv njega pravosnažno odbijena;

8. ako je protiv lica čije se izručenje traži, zbog istog krivičnog dela pokrenut krivični postupak u zamoljenoj državi;

9. ako je protiv lica čije se izručenje traži u državi molilji u toku krivični postupak pred vanrednim sudom, odnosno ako je takav sud izrekao krivičnu sankciju;

10. ako postoje osnovani razlozi za zaključak da se izručenje traži radi krivičnog gonjenja ili kažnjavanja traženog lica zbog njegovog pola, rase, vere, etničkog porekla, državljanstva, jezika, političkog uverenja ili polnog opredeljenja ili bi zbog ovih razloga njegov položaj mogao biti značajno pogoršan.

(2) Ako zamoljena država ne izruči svog državljanina ili lice bez državljanstva sa stalnim prebivalištem na teritoriji zamoljene države, dužna je da, na zahtev države molilje, predmet preda svojim nadležnim organima u cilju pokretanja krivičnog postupka. U tu svrhu, spis, podaci i dokazi šalju se na način predviđen u članu 2. ovog ugovora. Država molilja će biti obavještena o odluci nadležnih organa zamoljene države.

(3) Političkim krivičnim delom ne smatra se delo protiv života uključujući pokušaj i saučesništvo, kao i svako drugo krivično delo kod kojeg, uzimajući u obzir sve okolnosti pojedinačnog slučaja, a naročito način izvršenja, upotrebljena ili zaprećena sredstva ili težinu nastale ili očekivane posledice, kriminalni karakter dela preteže nad političkim.

Član 9.

Izručenje se može odbiti:

1. ako je delo zbog kojeg se traži izručenje izvršeno na teritoriji zamoljene države, protiv nje ili njenog državljanina;

2. ako je u zamoljenoj državi protiv lica čije se izručenje traži u toku krivični postupak zbog drugog krivičnog dela, a zamoljena država smatra da bi, u interesu utvrđivanja pravog stanja stvari ili zbog odmeravanja ili izvršenja kazne, bilo celishodno da se tom licu sudi u državi molilji za sva krivična dela;

3. ako je prema licu čije se izručenje traži, u zamoljenoj državi samo zbog nenadležnosti suda doneta odluka ili ako samo zbog toga nije protiv njega pokrenut krivični postupak ili je već pokrenuti krivični postupak obustavljen.

Amnestija

Član 10.

Izručenje se neće odobriti za krivično delo koje je obuhvaćeno amnestijom u zamoljenoj državi, ako je ta država nadležna da goni za to krivično delo prema sopstvenom pravu.

Osuda u odsustvu

Član 11.

Ako je lice čije se izručenje traži osuđeno u odsustvu, izručenje će se dozvoliti samo ako država molilja da garancije da će se krivični postupak posle izručenja ponovo sprovesti, u prisustvu izručenog lica.

Odlaganje izručenja i privremeno izručenje

Član 12.

(1) Ako se protiv lica čije se izručenje traži, u zamoljenoj državi vodi krivični postupak, ili je u toj državi osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog koje je predmet izručenja, dozvoljeno izručenje se može odložiti dok se taj postupak ne okonča, a u slučaju osude - dok se krivična sankcija ne izvrši.

(2) Ako bi zbog odlaganja izručenja iz stava (1) ovog člana u državi molilji krivično gonjenje moglo da zastari, ili bi njegov tok bio ozbiljno ometen, može se, na obrazloženo traženje države molilje, dozvoliti privremeno izručenje radi vođenja krivičnog postupka, pod uslovim da izručeno lice bude vraćeno pošto se obave hitne procesne radnje zbog kojih je odobreno privremeno izručenje.

(3) Država molilja mora privremeno izručeno lice, za vreme boravka na njenoj teritoriji držati u pritvoru. Vreme provedeno u pritvoru, od dana kada privremeno izručeno lice napusti teritoriju zamoljene države do dana kada se na njenu teritoriju vrati, uračunava se u krivičnu sankciju koja će biti izrečena ili izvršena u zamoljenoj državi.

Više molbi za izručenje

Član 13.

(1) Ako više država traži izručenje istog lica zbog istog ili različitih krivičnih dela, zamoljena država će doneti odluku kojoj će državi dozvoliti izručenje, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, a posebno relativnu težinu izvršenih krivičnih dela, vreme podnošenja zahteva za izručenje, mesto izvršenja krivičnih dela, državljanstvo lica i mogućnost njegovog daljeg izručenja u drugu državu.

(2) Zamoljena država o odluci iz stava (1) ovog člana, obaveštava ostale države molilje i istovremeno može da da saglasnost državi molilji kojoj je odobreno izručenje, da lice može eventualno dalje izručiti nekoj od država, koje su takođe tražile izručenje.

Pritvor u postupku izručenja

Član 14.

Ako su ispunjeni formalni uslovi za izručenje zamoljena država nakon prijema molbe za izručenje može, u skladu sa svojim zakonodavstvom, licu odrediti pritvor, osim ako, u skladu sa ovim ugovorom, izručenje očigledno nije dozvoljeno.

Član 15.

(1) U hitnim slučajevima, na izričiti zahtev nadležnog organa države molilje, nadležni organ zamoljene države može privremeno pritvoriti lice i pre prijema molbe za izručenje. U zahtevu se navodi postojanje odluke o pritvoru ili pravosnažne presude i da postoji namera da se podnese molba za izručenja. Zahtev treba da sadrži i podatke o krivičnom delu zbog kojeg će se tražiti izručenje, vreme i mesto

njegovog izvršenja, podatke o propisanoj ili izrečenoj sankciji, odnosno njenom ostatku, kao i, ukoliko je to moguće, opis lica čije će se izručenje tražiti.

(2) Zahtev iz stava (1) ovog člana može se podneti bilo neposredno poštom ili telefaksom ili bilo kojim drugim podobnim sredstvom pisanog komuniciranja ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(3) O tome da je pritvorila lice u skladu sa odredbom stava (1) ovog člana, zamoljena država mora bez odlaganja obavestiti državu molilju.

(4) Privremeni pritvor će se ukinuti ako molba za izručenje i dokumentacija navedena u članu 4. ovog ugovora ne budu dostavljeni zamoljenoj državi u roku od 18 dana od dana pritvaranja. Pritvor se, na obrazloženi zahtev države molilje, može produžiti, ali ni u kom slučaju ne može preći 40 dana od dana pritvaranja.

(5) Puštanje na slobodu, ne sprečava ponovno pritvaranje lica, ako molba za izručenje bude kasnije dostavljena.

Odluka o molbi za izručenje

Član 16.

(1) Zamoljena država mora o molbi za izručenje što pre doneti odluku i o toj odluci obavestiti državu molilju.

(2) Svako potpuno ili delimično odbijanje molbe za izručenje mora biti obrazloženo.

Pojednostavljeno izručenje

Član 17.

Pojednostavljeni postupak izručenja sprovodi se u skladu sa unutrašnjim pravom zamoljene države .

Ponovna molba za izručenje

Član 18.

Ako izručeno lice na bilo koji način izbegne krivično gonjenje ili izvršenje kazne, a nađe se na teritoriji zamoljene države, moći će da bude izručeno na ponovljeni zahtev. U tom slučaju nije potrebno da uz zahtev budu priložena dokumenta iz člana 4. ovog ugovora.

Predaja lica čije je izručenje odobreno

Član 19.

(1) Ako se izručenje odobri, zamoljena država će državi molilji saopštiti mesto i vreme predaje i koliko je traženo lice provelo u pritvoru u okviru postupka izručenja.

(2) Osim u slučaju predviđenom u stavu (3) ovog člana, lice čije je izručenje odobreno može se posle 15 dana pustiti na slobodu, ako u utvrđenom terminu za predaju ne bude preuzeto, a u svakom slučaju posle 30 dana. Zamoljena država može da odbije njegovo izručenje za isto krivično delo.

(3) Ako država ugovornica zbog razloga na koje ne može da utiče ne preda ili ne preuzme lice čije izručenje je odobreno, mora o tome da obavesti drugu državu ugovornicu. Države ugovornice će se dogovoriti o drugom datumu predaje i u tom slučaju primenjuje se stav (2) ovog člana.

(4) Pratioci koji moraju lice koje se izručuje dovesti na teritoriju druge države ugovornice, ili ga odvesti s nje, imaju na teritoriji druge države ugovornice pravo, da do predaje ili nakon preuzimanja lica koje se izručuje, preduzmu sve mere da bi sprečili njegovo bekstvo.

Načelo specijalnosti

Član 20.

(1) Izručeno lice ne može biti krivično gonjeno, podvrgnuto izvršenju kazne ili bilo kojoj drugoj meri ograničenja slobode ili izručeno trećoj državi, za bilo koje krivično delo izvršeno pre izručenja, a koje nije predmet izručenja.

(2) Prema izručenom licu ne sme se izvršiti teža kazna od kazne na koju je osuđeno.

(3) Ograničenja iz stava (1) ovog člana neće se primeniti:

1. ako se izručeno lice izričito odreklo garancija iz stava (1) ovog člana;
2. ako izručeno lice, i ako je imalo mogućnosti, nije u roku od 45 dana od dana njegovog konačnog puštanja na slobodu, napustilo teritoriju države ugovornice kojoj je bilo predato, ili, ako se posle napuštanja te teritorije, na nju ponovo vratilo;
3. ako zamoljena država da saglasnost. Molbi za saglasnost treba priložiti dokumente iz člana 4. ovog ugovora, kao i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica. Zamoljena država daće saglasnost ako su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za izručenje po ovom ugovoru.

(4) Odricanje od načela specijalnosti utvrđuje se na način iz kojeg se vidi da ga je lice dalo dobrovoljno i uz punu svesnost posledica. U tu svrhu lice lišeno slobode ima pravo na zastupnika.

Uračunavanje pritvora u sankciju

Član 21.

Ako je izručeno lice u državi ugovornici bilo pritvoreno zbog krivičnog dela zbog kojeg je izručeno, vreme provedeno u pritvoru uračunaće mu se u krivičnu sankciju.

Predaja predmeta

Član 22.

(1) Predmeti, pismena ili spisi, mogu se zapleniti i predati drugoj državi ugovornici u skladu sa zakonom zamoljene države, ako o tome postoji molba i odluka nadležnog organa države molilje.

(2) Zamoljena država ugovornica može da odloži predaju predmeta, pismena ili spisa, ako su joj potrebni u drugom krivičnom postupku koji je u toku.

(3) Država molilja će vratiti predmete, pismena ili spise, zamoljenoj državi, nakon okončanja postupka za koji su bili traženi, ukoliko se zamoljena država toga ne odrekne.

Član 23.

(1) Ako se odobri izručenje lica, zamoljena država će, i bez posebne molbe, državi molilji dostaviti i predmete:

1. koji se mogu upotrebiti kao dokazno sredstvo;

2. koje je lice, koje se izručuje, steklo izvršenjem krivičnog dela ili unovčavanjem predmeta koji potiču od izvršenja krivičnog dela.

(2) Ako izručenje koje bi po ovom ugovoru bilo dozvoljeno nije moguće jer je lice koje bi trebalo izručiti umrlo ili pobeglo, ili ga nije moguće pronaći na teritoriji zamoljene države, predaja predmeta će se i pored toga dozvoliti.

(3) Prava zamoljene države i trećih lica na predmete iz stava (1) ovog člana ostaju nedirnuta. Ako postoje takva prava, država molilja će predmete, po okončanju postupka, što pre i besplatno vratiti zamoljenoj državi. Ako navedena lica imaju prebivalište ili boravište na teritoriji države molilje, ona predmete može njima neposredno predati, pod uslovom da dobije saglasnost zamoljene države.

Primena procesnog prava i obaveštenja

Član 24.

(1) Ako ovim ugovorom nije drugačije uređeno na postupak u vezi sa izručenjem i na pritvor na teritoriji zamoljene države, primenjuju se propisi zamoljene države.

(2) Ako se lice izručuje radi krivičnog gonjenja, država molilja će obavestiti zamoljenu državu o ishodu krivičnog postupka i dostaviti joj pravnosnažnu odluku.

Tranzit

Član 25.

(1) Tranzit lica koje treba da izruči treća država jednoj od država ugovornica, preko teritorije druge države ugovornice, biće odobren na molbu koja je upućena u skladu sa članom 2. ugovora, pod uslovom da se ne radi o političkom ili vojnom krivičnim delu, odnosno ako se ne moli za tranzit državljana zamoljene države.

(2) Molba za tranzit preko teritorije države ugovornice treba da sadrži sve podatke iz člana 4. ovog ugovora.

(3) Bez saglasnosti države koja je odobrila izručenje traženog lica, država ugovornica preko čije teritorije se vrši njegov tranzit ne sme to lice da goni niti da prema njemu izvrši krivičnu sankciju zbog dela koja su izvršena pre tranzita.

(4) Zamoljena država će u toku tranzita obezbediti da lice koje se sprovodi bude lišeno slobode.

Član 26.

(1) Ako je pri izvršenju izručenja jedno lice potrebno prevesti iz treće države u državu ugovornicu vazdušnim putem, bez međusletanja preko teritorije druge države ugovornice, nije potrebno izričito odobrenje države ugovornice preko čije teritorije se let obavlja. Tu državu će država molilja unapred obavestiti o postojanju jedne od isprava iz tačke 3. člana 4. ovog ugovora kao i da lice koje se prevozi nije državljanin države ugovornice preko čije teritorije se obavlja let i da se ne goni zbog političkog ili vojnog krivičnog dela.

(2) U slučaju nepredviđenog međusletanja na teritoriju države preko čije teritorije se obavlja let, obaveštenje iz stava (1) ovog člana ima ista dejstva kao i molba za pritvaranje predviđena u članu 15. ovog ugovora.

Troškovi

Član 27.

- (1) Troškove izručenja snosi država ugovornica, na čijoj teritoriji su nastali.
- (2) Troškove tranzita snosi država molilja.
- (3) Troškove prevoza avionom snosi država koja je takav prevoz predložila.

Završne odredbe

Član 28.

Ovaj ugovor ne dira u obaveze koje za države ugovornice proizilaze iz multilateralnih ugovora.

Član 29.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora, države ugovornice će rešavati diplomatskim putem.

Član 30.

(1) Ovaj ugovor stupa na snagu prvog dana sledećeg meseca nakon datuma prijema poslednjeg pisanog obaveštenja, kojim se države ugovornice diplomatskim putem međusobno obaveštavaju da su završeni unutrašnji pravni postupci potrebni za stupanje na snagu Ugovora.

(2) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može pismeno otkazati Ugovor diplomatskim putem. Ugovor prestaje da važi šest meseci nakon prijema pisanog obaveštenja o otkazivanju.

Ovaj ugovor je sačinjen na Brdu kod Kranja, dana 15. aprila 2011. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom i slovenačkom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

ZA REPUBLIKU SLOVENIJU

Snežana Malović

Aleš Zalar

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Republike Slovenije o izručenju sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije prema kojoj je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Između Republike Srbije i Republike Slovenije ne postoji bilateralni ugovor kojim je regulisano izručenje okrivljenih i osuđenih lica. Zaključenjem Ugovora stvorit će se uslovi za obavezniju i efikasniju pravnu saradnju između dve zemlje kada je u pitanju izručenje okrivljenih i osuđenih lica.

III. OSNOVNI PRAVNI INSTITUTI I POJEDINAČNA REŠENJA

Član 1. Zakona propisuje da se potvrđuje Ugovor između Republike Srbije i Republike Slovenije o izručenju potpisan na Brdu kod Kranja 15. aprila 2011. godine, u originalu na srpskom i slovenačkom jeziku.

Član 2. Zakona sadrži tekst Ugovora između Republike Srbije i Republike Slovenije o izručenju, u originalu na srpskom jeziku.

Član 3. Zakona propisuje stupanje na snagu Zakona tj. da Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

IV. OCENA POTREBE FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.